

Универзитет у Крагујевцу

ПРИМЉЕНО		16. 12. 13	
Орг. јед.	Број	Број и Вредност	
01	13828		

Приговор

на извештај комисије за избор наставника у звање ванредног професора за предмет Физикална медицина и рехабилитација. Конкурс је објављен у листу „Послови“, од 29.05.2013. Према условима предвиђеним правилником о начину и поступцима заснивања радног односа и стицању звања наставника једини сам кандидат који испуњава тражене услове на овом конкурсју. Упркос томе, комисија је предложила кандидата Миодрага Вељковића. Кандидат Миодраг Вељковић нема ни један рад објављен у часопису са СЦИ листе, (а постробно је најмање три), нити је био организатор курса КМЕ, што је предвиђено правилником.

Приговором који улажем не желим да рушим углед установе у којој радим, нити свој сопствени. На Медицинском факултету у Крагујевцу радим малтене од кад сам дипломирала. Од запослених на катедри за физикалну медицину и рехабилитацију радим најдуже; факултет сам завршила са највећим просеком, са најмање година магистирала и докторирала. Била сам најмлађи магистар медицинских наука у СФРЈ. Све фазе у стицању звања сам прошла поступно од асистента приправника до доцента. Награђивана сам и као студент и као предавач Медицинског факултета. Упркос свему наведеном доцент сам већ 12 година. 2006. сам била једини кандидат на конкурсју, испуњавала сам све тражене услове а нисам унапређена, што тада није била пракса (критеријуми су били блажи, а конкуренција слаба) У јесен 2006. уместо два конкурса за ванредног професора расписан је један. Била сам један од два кандидата, кандидат са бољим референцама, али је комисија изабрала Миодрага Вељковића. Том приликом се нисам жалила на одлуку, поштујући право комисије да изабере било ког кандидата који испуњава услове. Зато сам у септембру 2012. уложила приговор на конкурс на коме сам била једини кандидат, пошто сам без успеха у више наврата преко надлежних (шефа катедре, продекана за основну наставу, декана..) скретала пажњу на проблем. Комисија којом је председавао Миодраг Вељковић није донела одлуку више од годину дана. Осим тога, из мог извештаја су изостављена два рада са СЦИ листе. Наведени радови су прихваћени 23.02.2012. (рад у МГ, М 23 = 3 поена) и 26.07.2011 (М 21 = 8 поена), чак и објављени пре истека конкурса, али их у извештају једноставно није било. Било је довољно да комисија уради извештај у траженом року, или да се накнадно расписе нови конкурс, за шта је у више наврата постојао предлог са катедре. Од потребних 9 поена у радовима, ја сам само изборне 2012 године имала 17 поена, и поново изабрана у доцента. Приговор сам повукла искључиво зато што је усвајање приговора значило престанак мог радног односа на факултету. Са моје стране постојала је оправдана сумња да ли би и када нови конкурс уопште био расписан. На истом факултету, кандидат Миодраг Вељковић је 10 година професор; иако до сада није написао ни један рад на СЦИ листи, то му на конкурсима не представља проблем. У мом последњем конкурсном извештају недостају подаци о учешћу у још два пројекта и једној монографији. Издавач монографије је био Медицински факултет у Крагујевцу, на претходном конкурсју прихваћена и издодована као монографија, а у извештају из 2013 је једноставно нема. У извештају за Миодрага Вељковића постоји „некатегорисан,, и нема података који недостају.

Доношење конкурсних одлука само је један део неакадемског и непримереног понашања са елементима мобинга, које траје последњих десетак година. Више нисам члан Научно наставног Већа, Савета факултета, Комисије за полагање специјалистичког испита, Комисије за одбрану дипломских радова за студенте струковних студија. Нисам добила прилику да учествујем у постдипломској настави, нити да радим на Факултетима са којима Медицински факултет у Крагујевцу има сарадњу. Нисам ментор ни једном од специјализаната физикалне

медицине.(тренутно их има 5,тј више него наставника),Двадесет и три године радим на факултету, а никад нисам била члан комисије за изборе, јер су такви предлози преиначени у најкраћем могућем року. Само на мојој катедри две колегинице су магистрирале и три докторирале, а ја нисам била ни у једној од комисија. Не знам на који начин могу у будућности да остварим услов за менторство. Добијала сам претње да ћу остати без посла на факултету, обећање да ће овај конкурс поништити. То наравно није тема о којој овом приликом треба дискутовати, али је илустрација целокупне ситуације.

Сама чињеница да у установи највишег ранга морам на овај начин да се борим за радно место је тужна. Надам се да ће наведене чињенице бити размотрене пре доношења коначне одлуке

13.12.2013

Тања Зечевић Луковић

Тања Зечевић Луковић